

Jeg forstaaer saa ikke, hvorfor den ærede Ordfører kan stille sig saa stejlt afvisende overfor dette. Det, at de Herrer nu ville stille sig saa velvilligt, at Betænkningen kan lægges op i Bureauet, saa at alle Rigsdagsmænd kunne gaa op og læse den, hjælper ikke Arbejderne det mindste. Det er Omsvøb, Udsættelse, Forsøg paa at slippe udenom og ingenting gøre.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har bebrejdet mig, at jeg ikke har kunnet fremlægge Kommissionens Arbejde for Finansudvalget tidligere, end sket er. Denne Bebrejdelse er uberettiget, og da det ærede Medlem fik tænkt sig om, resulterede det ogsaa i, at jeg burde have lagt Pres paa Kommissionen, saa den hurtigere havde fremmet sit Arbejde. Det har jeg intet med at gøre. Naar en Kommission er nedsat, maa det være dens egen Sag at fremme sit Arbejde, saaledes som den finder det formaalstjenligt. Jeg vil ikke have Ansvar for, at Kommissionen afjaskede en Betænkning, uden at Sagen var grundigt oplyst. Det er den bleven. Spørgsmaalet om, hvorledes Arbejderne ved Hær og Flaade ere stillede i Sammenligning med Arbejderne hos Burmeister & Wain, som ligger saa nær ved Orlogsværftet, og ved andre private Værksteder, er saa grundigt oplyst, at det viser sig, at Staten stedse er, hvad man har ønsket, den skulde være, en god og forsvarlig Arbejdsgiver. Dertil kommer, at de Mænd, som arbejde paa Hærens og Flaadens Værksteder, have ikke den samme Frygt som andre Arbejdere, for at blive arbejdsløse. De have fast Arbejde hele Aaret rundt. Naar de passe deres Gerning, ville de have dagligt Arbejde og den Løn, der dermed følger. Og saa have de tilmed mange andre Fordele, som jeg skal nævne, naar vi komme til Marinens Arbejdere. Her skal jeg blot for Hærens Vedkommende nævne, at Arbejderne have fri Lægehjælp, Medicin og Pension. Dette er et Plus for Hærens Arbejdere fremfor Arbejderne i privat Industri, og det maa de Herrer ikke overse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt jeg har fremmet Sagen eller ej, skal jeg oplyse, at først den 4. Februar modtog jeg Betænkningen fra Kommissionen, og efter at have haft den hos mig til henimod Slutningen af samme Måned afleverede jeg den til Finansudvalget samtidig med, at jeg besvarede den Fore-

spørgsel, der var rettet til mig angaaende den finansielle Følge af at forøge disse Lønninger med 20 pCt. Andet og mere har jeg ikke kunnet gøre ved den Sag. Jeg føjer til, at Kommissionens Betænkning resulterede i, at der ikke er Anledning til at give denne Forhøjelse. Men det er en let Sag for Socialdemokraterne at skaffe sig Venner mellem Arbejderne ved stadig at byde højt op paa Statens Regning og for dens Penge. Jeg mener, at Staten vel skal være en god og ansvarlig Arbejdsgiver, men den skal ikke presse Lønningerne op, ogsaa i Privatindustrien. Det er det, de Herrer ville benytte Statskassens Midler til. I den Grad at forhøje Lønningerne for Statens faste Arbejdere ved Hæren og Søværnet vil selvfølgelig medføre en Forhøjelse af Arbejdslønnen ogsaa paa de private Værksteder. Naar man sammenligner, hvad Arbejderne i de private Erhverv have, med, hvad Arbejderne i Statens Virksomheder nyde af Goder, er Staten en god og human Arbejdsgiver.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds fortalte, at der er Søndagsarbejdere paa Hærens Værksteder. Det er mig vel bekendt. Man har været saa liberal og human at sige til de Folk, som ikke ville benytte Søndagen til Hvile eller til at gaa i Kirke, men foretrække at arbejde: Det kunne I faa Lov til! Nu oplyser det ærede Medlem mig om, hvad jeg mener, er en Fornærmelse mod Arbejderne, at de sløje af med Arbejdet. Det ærede Medlem siger, at de arbejde ikke ret meget, det maa jeg vel kunne forstaa. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem vil genere de Arbejdere, hvis Sag han her taler. Det er en Fornærmelse at sige, at de gaa ind paa Statens Værksteder og tage Daglønnen, men drive Tiden hen uden at bestille noget. En saadan Fornærmelse kunde det ikke falde mig ind at tilføje dem. Jeg tror, at Arbejderne ere mere samvittighedsfulde, end det ærede Medlem vil gøre dem til.

Ordføreren (Carl Hansen): De Tal, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nævnede med Hensyn til Daglønnen, forbeholder jeg mig at komme tilbage til, naar vi behandle Marineministeriets Budget.

Martin Olsen: Jeg kan sige det samme som den ærede Ordfører, vi komme vel tilbage til dette Spørgsmaal under Marineministeriets Budget. Jeg kunde i Anled-